

Tanečnice

Robert Křesťan

||: Hmi A G G D Hmi A G G A :|| A

I. ^D Pře^Aevrh^Glá židle jako symbol času,
^D v no^Gčním baru a pak holé nic,
^D jen v rohu si flitry vy^Ačesává z vlasů
^D poslední z taneč^Gnic,

2. Jsem poslední host s poslední sklenkou v dlani,
i ten klobouk mám dnes naposled,
dám si ho do týla a koukám na ni,
jak šminkou obelhává svět...

R. ^{D A G} Jose^Dfíno, zatanči mi na roz^{G D}loučenou,
^{D A G} za tuhle noc nedopitou a nedokončenou...
||: Hmi A G G D Hmi A G G A :|| A

3. Bere si tašku moje balerína, v ní klíče, láhev od piva,
porovná židle, pak pozhasíná a potichu se usmívá,
otvírám dveře, brzkým rozedněním se pak rozmařile nechám vést,
toho, kdo zvítězí nad pokušením, čeká nebe plné jitřních hvězd...

R. Josefíno, zatanči mi ...

4. Severní vítr metá svoje kouzlo na mém vlnolamu v Tortuze,
do mého nitra právě tiše vklouzlo(a) jedna polonahá iluze,
kdesi v mé duši tančí tanečnice, možná odvážněji než bych chtěl,
odráží od břehů má plachetnice a říkejte mi Ismael...

R. Josefíno, zatanči mi ... (2x)